

ART in Embassies Exhibition United States Embassy Bangkok, Thailand

COVER

John Domont, **Harvest Moon Rising**, 2007 Oil on linen, 60 x 66 in.Courtesy of the artist, Indianapolis, Indiana

จอห[์]น โดมองต**์, Harvest Moon Rising**, 2007 ภาพสีน้ำมันบนผืนผ้าลินิน, 152,4 x 167,6 ซม. เอื้อเฟื้อภาพ โดยศิลปิน จากเมืองอินเดียนา โปลิส มลรัฐอินเดียนา

INTRODUCTION

We are delighted to have this opportunity to introduce our ART in Embassies exhibition. Art is itself a language that crosses cultural and linguistic barriers, enabling the artist and viewer to meet, and often inspiring emotions and new ideas never dreamed of by the artist. Art is also very important to our family, and is a prism through which we have formed, in part, our impressions of the world. Wherever our family lives or travels, we put art museums and galleries first on our itinerary. Likewise, we hope that the art in our new home, the U.S. Ambassador's Residence in Bangkok will help quests form an impression both of American life, and of our family.

Sophia, Adam, Nicole and I have selected art from my home state of Indiana. We wanted to find works that not only captured the soul of Indiana, but also would serve as a bridge between the American heartland and Thailand. Anchoring the collection are five paintings by the Indianapolis artist John Domont. When our son Adam first saw a Hoosier [Indiana] farm scene by Domont at the Indiana State Museum, he realized that the work was very special. Domont's vibrant interpretations of farm

landscapes are modern dreamlike versions of a vanishing agricultural economy. They are nostalgic, but are imbued with a sense of optimism. Perhaps more interesting to our Thai guests might be Domont's three studies of Buddhist alms bowls. The artist's exploration of Buddhism led him to create this series, and when we encountered these works in his gallery, we immediately saw a bridge that led from Indianapolis to Bangkok. Although the pieces were created in Indiana, we feel that they have found their true home in Thailand.

Another artist whose works provide a valuable link between Indiana and Thailand is Joel Washington, based in Bloomington. Washington's portraits of Jimi Hendrix and The Beatles evoke the technique and spirit of 1960's pop art, one of our favorite periods. Moreover, his portraits of jazz artists Eric Dolphy and Roland Kirk remind us of the Thai peoples' love of jazz. His Majesty, the King, is the nation's leading jazz aficionado, and my best memory in Thailand was joining former President and Mrs. George H.W. Bush at a dinner in honor of the King's sixty years on the throne, and listening to His Majesty recall his time playing jazz with renowned American artists like Benny Goodman.

My family is also proud to have six silkscreen prints by Kurt Vonnegut, one of the great American novelists. Vonnegut, who is also from Indiana, was not only a talented writer, but also a gifted visual artist. His works are reminiscent of Saul Steinberg, who was his close friend. Interestingly, we have found other connections with Vonnegut. John Domont's family knew Vonnegut well, and the Domont Gallery is located near the legendary novelist's family home. During our first month in Bangkok, we hosted a lunch for the American writer Paul Theroux, who also was a close friend of Kurt Vonnegut. When he saw the works installed in the Residence, he said that the author would have approved of their display in this magnificent home. There is also a wonderful collage by Red Grooms hanging with the Vonnegut works that complements the whimsy of the Indiana writer.

Perhaps our most important work is *Terre Haute* by Robert Indiana. Indiana was born in my hometown of New Castle, and I am deeply honored to be able to display one of his paintings. Although Mr. Indiana is most famous for his sculpture entitled *Love*, my family and I came to appreciate the broader scope of his work when we saw his retrospective several years ago in Seoul, South Korea.

My family and I are grateful to all the artists and lenders as well as the ART in Embassies Program for making this exhibition possible, and sincerely hope that it helps bring our guests closer to America, and builds both an artistic and an emotional connection between Thailand and the United States. We look forward to discussing the art with you in person.

Ambassador Eric G. John and Mrs. Sophia John

ถูกนำมาแสดง ณ บ้านที่งดงามหลังนี้เป็นแน่แท้ นอกจากนี้ยังมีผลงานภาพตัดปะ (collage) ที่ยอดเยี่ยมอีกชิ้นหนึ่งของ เรด กรูมส ์ที่เรานำมาแสดงคู่กับงานของ วันเนกัต ซึ่งช่วยเสริมความมีจินตนาการบรรเจิดของนักเขียนชาวอินเดียนาผู้นี้อีกด้วย

ผลงานชิ้นสำคัญที่สุดสำหรับเราน่าจะเป็น "Terre Haute" โดย โรเบิร์ต อินเดียนา ผู้ซึ่งเกิดที่เมืองบ้านเกิดของข้าพเจ้าเองคือ เมืองนิวแคสเซิล ข้าพเจ้ารู้สึกเ ป็นเกียรติอย่างสุดซึ้งที่ได้มีโอกาสนำหนึ่งในภาพเขียนของเขามาจัดแสดง ถึงแม้ว่าอินเดียนาจะมีชื่อเสียงจากประติมากรรม "LOVE" มากที่สุด แต่ข้าพเจ้าแ ละครอบครัวกลับได้มารู้จักและชื่นชมผลงานอื่นๆ ของเขาเมื่อเราได้ชมนิทรรสการที่นำผลงานในแต่ละช่วงชีวิตของเขามาแสดงที่กรุงโซล ประเทสเกาหลี เมื่อหลายปีก่อน

ข้าพเจ้าและครอบครัวขอขอบคุณศิลปินทุกท่านและผู้ที่อนุเคราะห์ให้ยืมผลงาน รวมทั้งโครงการ ART ที่ทำให้เรามีงานในวันนี้ได้ เราหวังวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลง านศิลปะเหล่านี้จะช่วยทำให้แขกผู้เข้าชมมีความรู้สึกใกล้ชิดกับอเมริกามากยิ่งขึ้น และช่วยสร้างความสัมพันธ์ด้านศิลปะและความสัมพันธ์ด้านจิตใจระหว่างไ ทยและสหรัฐอเมริกา เราหวังว่าจะมีโอกาสได้สนทนากับท่านเกี่ยวกับงานศิลปะเหล่านี้ในวันนี้

เอกอักรราชทูตเอริก จี. จอห๎น และ นางโซเฟีย จอห๎น

กรุงเทพฯ เมษายน 2551

THE ART IN EMBASSIES PROGRAM

The ART in Embassies Program (ART) is a unique blend of art, diplomacy, and culture. Regardless of the medium, style, or subject matter, art transcends barriers of language and provides the means by which ART promotes mutual respect and understanding among diverse cultures

Modestly conceived in 1964, ART has evolved into a sophisticated program that curates exhibitions, managing and exhibiting more than 3,500 original works of art lent by United States citizens. The work is displayed in the public rooms of some 180 U.S. embassy residences and diplomatic missions worldwide. These exhibitions, with their diverse themes and content, represent one of the most important principles of our democracy: freedom of expression. The art is a great source of pride to U.S. ambassadors, assisting them in multi-functional outreach to the host country's educational, cultural, business, and diplomatic communities.

Works of art exhibited through the program encompass a variety of media and styles, ranging from eighteenth century colonial portraiture to multi-media installations. They are obtained through the generosity of lending sources that include U.S. museums, galleries, artists, institutions, corporations, and private collectors. In viewing the exhibitions, the thousands of guests who visit U.S. embassy residences each year have the opportunity to learn about our nation – its history, customs, values, and aspirations – by experiencing firsthand the international lines of communication known to us all as art.

The ART in Embassies Program is proud to lead this effort to present the artistic accomplishments of the people of the United States. We invite you to visit the ART website, http://aiep.state.gov, which features on-line versions of all exhibitions worldwide.

โครงการศิลปะในสถานเอกอัครราชทูต

โครงการศิลปะในสถานเอกอัครราชทูต (ART) เป็นการผสมผสานอย่างเป็นเอกลักษณ์ของศิลปะ การทูต และวัฒนธรรม ไม่ว่าจะใช้สื่อ มีรูปแบบ หรือเนื้อหาในลักษณะใด ศิลปะก็สามารถก้าวข้ามผ่านอุปสรรคในด้านภาษา ทั้งยังช่วยส่งเสริมความเคารพซึ่งกันและกันและความเข้าใจในความแตกต่างทางวั ฒนธรรมคึกด้วย

นับตั้งแต่ปี 1964 ART ค่อยๆพัฒนาและสั่งสมประสบการณ์จนเป็นโครงการที่สมบูรณ์แบบ โดยมีหน้าที่ดูแลและจัดนิทรรศการศิลปะต่างๆซึ่งเป็นผลงานคั้ งเดิมและมีมากกว่า 3,500 ชิ้นที่พลเมืองสหรัฐอเมริกาได้ให้ความเอื้อเฟื้อยืมผลงานมาจัดแสดง งานศิลปะเหล่านี้ได้ถูกจัดแสดงในห้องโถงของสถานที่พำนักของเจ้าหน้าที่สถานเอกอัครราชทูตและหน่วยงานทางการทูตของสหรัฐอเมริกากว่า 180 แห่งทั่วโลก นิทรรศการนี้เหล่านี้มีหัวข้อและเนื้อหาที่หลากหลาย ซึ่งสะท้อนถึงหนึ่งในหลักการแห่งประชาธิปไตยที่สำคัญที่สุดของเราคือ เสรีภาพในการแสดงออก ศิลปะเป็นต้นกำเนิดแห่งความภาคภูมิใจที่มีความหมายยิ่งต่อเอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกา และเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมให้เอกอัครราชทูตสามารถเข้าถึงชุมชนการศึกษา วัฒนธรรม ธุรกิจ และการทูตของประเทศที่ตนประจำการอยู่ได้ดีขึ้น

งานศิลปะที่แสดงอยู่ในโครงการดังกล่าวได้รวบรวมความหลากหลายในการใช้สื่อและรูปแบบต่างๆนับตั้งแต่ศิลปะการเขียนภาพบุคคลในสมัยอาณานิคมศตว รรษที่ 18 ไปจนถึงยุคของศิลปะสื่อผสม ทั้งนี้พิพิธภัณฑ ์ห้องแสดงภาพ ศิลปิน ผู้สะสมผลงานศิลปะ สถาบันศิลปะ และสมาคมศิลปะในประเทศสหรัฐอเมริก าได้ให้ความเอื้อเพื่อยืมผลงานมาจัดแสดง แขกผู้มาเยือนสถานที่พำนักของสถานเอกอักรราชทูตสหรัฐอเมริกาหลายพันคนในแต่ละปีมีโอกาสได้เรียนรู้เกี่ยวก ับประเทศสหรัฐอเมริกา ทั้งในแง่ประวัติศาสตร ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยม และความปรารถนาอันแรงกล้าของชาติ โดยการได้สัมผัสช่องทางการสื่อสาร ที่เป็นสากลดังที่เรารู้จักกันในนามของศิลปะด้วยตนเอง

ART มีความภาคภูมิใจในการเป็นผู้นำในความพยายามที่จะนำเสนอผลงานความสำเร็จทางค้านศิลปะแห่งประชาชนชาวสหรัฐอเมริกา เราขอเชิญชวนทุกท่านให้เข้าเยี่ยมชมเว็บไซท์ ART ที่ http://aiep.state.gov ซึ่งนำเสนอผลงานศิลปะทั่วโลกไว้ในเว็บไซท์น

JOHN DOMONT | born 1950

Born in Indianapolis, Indiana, in 1950, John Domont holds a Bachelor of Fine Arts degree from the California College of Art. He has traveled extensively and has lived in California, New Mexico, France, Germany, and Israel. The recipient of several artists' awards and commissions, he currently lives and works in Indianapolis. His art has been shown in numerous exhibitions and in the collections of the Indiana State Museum, the National Bank of Indianapolis, and the Indiana Historical Society, all in Indianapolis; The Swope Museum, Terre Haute, Indiana; Eli Lilly and Company, Simon Enterprises; and the Norton Simon Museum, Pasadena, California; as well as in many private collections.

"I began my career as a fine art photographer focused on the decisive moment and pursuing the magic of light. I looked for images that indicated a sense of universal wonderment and unity.

In my late twenties, I worked exclusively for conservation groups photographing threatened habitats and endangered species around the world. I photographed so many different mammals in water habitats that water itself became a primary focus for my artistic endeavors.

In the process of abstracting the qualities of water, as it transformed into its various aspects of light, color, movement, and energy, I began to experience a relationship with painting. By 1983 painting had become my primary means of artistic expression and landscape painting became the primary focus of my work. My paintings are an expression of inspirations from nature and my relationship to the landscape. I strive to create harmony among the three forms of light available to an artist: surface light, the light of nature, and the light of spirit. My art is about presence and place.

I work in the landscape of Indiana, my home. Our roads, pastures, fields, and forests are the essence of our landscape, the American mid-west. The Indiana countryside is both simple and nourishing. It is in the basics of our landscape that one can see and feel the beauty of the essential, the elements of land and sky, of nature and humanity coming together. Rather than portraying the realism of a country scene, I am in pursuit of the experiential expression. When one stands alone in a field with grain and sky, wind and color as companions, an experience of unity can occur.

I am interested in expressing the harmony of the seen and the unseen. This experience of unity, which brings with it a sense of awe, supports and quides my work. My paintings are an attempt to honor the beauty and magic of living in our time and place."

In addition to landscapes, the exhibition features a selection from his series entitled *Begging Bowl*. Domont believes all humans are spiritual beggars on the path of self-awareness. Seemingly disparate, both his bodies of work exude feelings of placidity and wonder, while communicating presence.

John J Domont, A Retrospective: Place and Possibility, November 21, 2003-January 4, 2004

www.domontgallery.com www.swope.org

จอห[ุ]้น โดมองต[ี] | เกิดปี ค.ศ. 1950

จอห์น โดมองต ์เกิดที่เมืองอินเดียนาโปลิส มลรัฐอินเดียนาปี ค.ศ.1950 เขาสำเร็จการศึกษาศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิตจาก California College of Art โดมองต์ใ ค้เดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่หลายแห่งและเคยอาศัยอยู่ในมลรัฐแคลิฟอร์เนีย นิวเม็กซิโก ประเทศฝรั่งเศส เยอรมนี และอิสราเอล เขาผู้ซึ่งได้รับค่าตอบแทนและรางวัลมากมายจากนานาศิลปิน ปัจจุบันนี้อาศัยและสร้างสรรค์งานศิลปะอยู่ที่เมืองอินเดียนาโปลิส ผลงานศิลปะของเขาได้จัดแสดงอยู่ตามนิทรรศการศิลปะต่างๆมากมายและยังอยู่ในของสะสมของพิพิธภัณฑ์แห่งมลรัฐอินเดียนา (Indiana State Museum) ธนาคารอินเดียนาโปลิสแห่งชาติ (National Bank of Indianapolis) และสมาคมประวัติศาสตร์แห่งมลรัฐอินเดียนา (Indiana Historical Society) สถานที่ดังกล่าวทั้งหมดนี้อยู่ที่เมืองอินเดียนาโปลิส และนอกจากนี้ยังอยู่ในของสะสมของพิพิธภัณฑ์สโวป (Swope Museum) เมืองเทอเรอฮอยท์ (Terre Haute) ในรัฐอินเดียนา, Eli Lilly and Company, Simon Enterprises และพิพิธภัณฑ์นอร์ตันไซมอน (Norton Simon Museum) แห่งเมืองพาซาดีน่า รัฐแคลิฟอร์เนีย ทั้งยังเป็นของสะสมของบรรดานักสะสมอีกด้วย

"ผมเริ่มต้นด้วยการเป็นช่างภาพวิจิตรศิลป์โดยเน้นที่ Decisive Moment (การจับภาพเหตุการณ์หรือวัตถุด้วยความเร็วเฉียบพลัน ซึ่งเป็นภาพที่แสดงให้เห็นถึงค วามเคลื่อนไหวของวัตถุแต่ยังคงยึดให้อยู่ในดุลยภาพของวัตถุนั้นโดยไม่บั่นทอนรูปทรงและความมีชีวิตชีวาที่ปรากฏอยู่ให้ลดน้อยลงไป) และให้ความสำคัญกั บความอัสจรรย์ของแสง ผมมองหาภาพที่บ่งบอกถึงความรู้สึกที่มีต่อความพิสวงและความเป็นเอกภพแห่งจักรวาล

ในช่วงอายุ 20 ตอนปลาย ผมทำงานให้เฉพาะกลุ่มผู้อนุรักษ์ ถ่ายภาพถิ่นที่อยู่ของสัตว์และสัตว์สายพันธุ์ต่างๆที่ถูกคุกคามอยู่ทั่วโลก ผมถ่ายภาพสัตว์เลี้ยงลูกด้ว ยนมนานาชนิดที่อาศัยอยู่ในน้ำ และน้ำนี่เองที่เป็นสิ่งสำคัญอันดับต้นๆในการรังสรรค์งานทางศิลปะของผม

ในขณะที่ผมหาความหมายและความสำคัญจากคุณลักษณะต่างๆของน้ำ ไม่ว่าจะเป็นตอนที่เปลี่ยนไปในรูปของแสง สี ความเคลื่อนไหว และพลังงาน ผมจึงได้เ ริ่มมีโอกาสลงมือทำงานศิลปะกับภาพเขียน ในปี ค.ศ.1983 ภาพเขียนได้กลายเป็นเครื่องแสดงออกลำดับต้นๆในความรู้สึกนึกคิดของผมที่มีต่อเรื่องศิลปะ แล ะสำหรับผมภาพภูมิประเทศได้กลายเป็นผลงานทางศิลปะที่มีความสำคัญที่สุด ภาพเขียนของผมเป็นเครื่องแสดงออกถึงแรงบันดาลใจที่ได้รับจากธรรมชาติแล ะสัมพันธภาพระหว่างผมกับภูมิประเทศ ผมมุ่งมั่นที่จะสรรสร้างความกลมกลืนให้เกิดขึ้นท่ามกลางแสง 3 ลักษณะที่มีความสำคัญต่อศิลปินได้แก่ แสงที่พื้นผิว แสงตามธรรมชาติ และแสงแห่งจิตบริสุทธิ์ ผลงานศิลปะของผมมีเนื้อหาเกี่ยวกับการมีและเป็นอยู่ในปัจจุบันและสถานที่

ผมทำงานศิลปะที่บ้านของผมซึ่งอยู่ท่ามกลางภูมิประเทศของมลรัฐอินเดียนา ถนน ทุ่งหญ้า ทุ่งนา และผืนป่าล้วนเป็นส่วนประกอบสำคัญของสภาพภูมิประเทศที่เราอาศัยอยู่ซึ่งอยู่ในภาคตะวันตกตอนกลาง ชนบทที่อินเดียนานี้มีสภาพความเป็นอยู่ที่เรียบง่ายและอุดมสมบูรณ์ สิ่งนี้เป็นพื้นฐานของสภาพภูมิประเทศ ของเราที่ใกรๆก็สามารถมองเห็นและสัมผัสได้ถึงความสวยงามขององค์ประกอบที่สำคัญทางธรรมชาติ สภาพแวดล้อมตามธรรมชาติของผืนดินและแผ่นฟ้า และของธรรมชาติกับมนุษย์ในเชิงที่มีความสัมพันธ์ต่อกัน ผมแสวงหาสัญลักษณ์หรือการแสดงออกที่ได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจริงมากกว่าการ วาคภาพเสมือนจริงของทิวทัศน์ในชนบท เมื่อเราได้ยืนอยู่เพียงลำพังโดยมีข้าว ท้องฟ้า สายลมและสีสันต่างๆเป็นเพื่อน เราจะสัมผัสได้ถึงความเป็นอันหนึ่งอัน เดียวกันของธรรมชาติ

ผมมีความสนใจที่จะสื่อให้เห็นถึงความกลมกลืนของสิ่งที่เรามองเห็นและสิ่งที่เรามองไม่เห็น ประสบการณ์ของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของธรรมชาตินี้น ำพามาซึ่งความรู้สึกเคารพยำเกรง ได้ช่วยสนับสนุนและให้แนวทางในการสร้างสรรค์งานศิลปะของผม ภาพเขียนของผมเป็นการแสดงออกถึงความมุ่งมั่นในกา ร ยกย่องความงามและความอัศจรรย์ของการใช้ชีวิตอยู่ในช่วงเวลาและถิ่นที่อยู่อาศัยของเรา"

นอกจากภาพเขียนที่เกี่ยวกับสภาพภูมิประเทศแล้ว นิทรรศการศิลปะยังได้นำเสนอผลงานที่ได้กัดสรรเป็นพิเศษมาจากชุดภาพเขียนของโดมองต์ซึ่งก็คือภาพ Begging Bowl (บาตรพระ) เขามีความเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนเสมือนเป็นขอทานทางจิตวิญญานบนเส้นทางของการรู้จักตนเอง แม้ผลงานของโดมองต์จะดูแตกต่าง กัน แต่ผลงานทั้งสองชิ้นของเขาล้วนแสดงถึงความรู้สึกของความสงบเงียบและความพิศวง ในขณะเดียวกันก็สื่อถึงการมีอยู่และเป็นอยู่ในปัจจุบัน

John J Domont, A Retrospective: Place and Possibility, 21 พฤศจิกายน 2003 – 4 มกราคม 2004

www.domontgallery.com www.swope.org

Begging Bowl #29, 1999 Oil on canvas, 48 x 48 in. Courtesy of the artist, Indianapolis, Indiana

Begging Bowl #29, 1999 ภาพสีน้ำมันบนผืนผ้าใบ, 121,9 x 121,9 ซม. เอื้อเฟื้อภาพโดยศิลปิน จากเมืองอินเดียนาโปลิส มลรัฐอินเดียนา

Begging Bowl #57, 2007 ภาพสีน้ำมันบนผืนผ้าลินิน, 127 x 142,2 ซม. เอื้อเฟื้อภาพโดยศิลปิน จากเมืองอินเดียนาโปลิส มลรัฐอินเดียนา

 $\textbf{Begging Bowl \#58}, 2007 \\ \textbf{Oil on linen}, 48 \times 54 \text{ in. Courtesy of the artist, Indianapolis, Indiana}$

Begging Bowl #58, 2007 ภาพสีน้ำมันบนผืนผ้าลินิน, 121,9 x 137,2 ชม.. เอื้อเฟื้อภาพโดยศิลปิน จากเมืองอินเดียนาโปลิส มลรัฐอินเดียนา

 $\hbox{\bf Color Falling, } 2007 \\ \hbox{Oil on linen, 65 \% x 65 \% in. Courtesy of the artist, Indianapolis, Indiana}$

Color Falling, 2007 ภาพสีน้ำมันบนผืนผ้าลินิน, 166,4 x 166,4 ซม. เอื้อเฟื้อภาพโดยศิลปิน จากเมืองอินเดียนา โปลิส มลรัฐอินเดียนา

Harvest Moon Rising, 2007 Oil on linen, 60 x 66 in.Courtesy of the artist, Indianapolis, Indiana

Harvest Moon Rising, 2007 ภาพสีน้ำมันบนผืนผ้าลินิน, 152,4 x 167,6 ซม. เอื้อเฟื้อภาพโดยศิลปิน จากเมืองอินเดียนาโปลิส มลรัฐอินเดียนา

RED GROOMS | born 1937

Red Grooms was born in Nashville, Tennessee, during the middle of the Great Depression in 1937. He attended the Art Institute of Chicago, Illinois, and Peabody College in Nashville, Tennessee. He moved to New York City in 1956 to study at the New School for Social Research. In 1957 Grooms participated in a summer session at the Hans Hofmann School of Fine Arts in Provincetown, Massachusetts.

During the late 1950s and early 1960s, Grooms made a number of Happenings, including his best known *The Burning Building*, in1959. Shortly thereafter, he invented sculpto-pictoramas, the mixed-media installations that would become his signature craft. Melding painting and sculpture, these immersive constructions invited interaction from the viewer, and were often populated with colorful, cartoon-like characters from many different walks of life. His two most notable installations, the 1967 *City of Chicago* and the 1975 *Ruckus Manhattan*, were done in collaboration with his wife at the time, an artist in her own right, Mimi Gross. Besides painting and sculpture, Grooms is also known for his prolific printmaking. He has experimented with numerous techniques, creating woodblock prints, spray-painted stencils, soft-ground etchings, and elaborate three-dimensional lithograph constructions.

Grooms' work has been exhibited across the United States, Europe, and Japan, and is included in the collections of some thirty-nine museums, including the Art Institute of Chicago, Illinois; the Museum of Modern Art, the Whitney Museum of American Art, and the Metropolitan Museum of Art, all in New York City; Cheekwood Botanical Garden & Museum of Art in Nashville, Tennessee; the Cleveland Museum of Art, Ohio; and the Carnegie Museum of Art, Pittsburg, Pennsylvania. In 2003 Grooms was awarded the Lifetime Achievement Award by the National Academy of Design, New York City. Grooms currently lives and works in New York City.

http://en.wikipedia.org/wiki/Red_Grooms

The fantasy narrative of *Hippodrome Hardware* honors the hardware used to build Grooms' grandmother's house, and the tools of the trade employed in the Hippodrome, Manhattan's biggest theater. Staged initially as a live performance in 1972, the piece was translated into a movie a year later. Both versions were done as a circus-style show: "I always liked the properties of clowns — the funny cars, things they made themselves that weren't slick. Things scaled up for a burlesque effect." The exuberant, surreal image of this mixed-media drawing depicts the impossible feat of a giant, unmanned hammer about to pound sun-shaped boards into plywood cloud-filled skies, thus alluding both to the "maker" of the universe and the artist himself as maker.

เรด กฐมส | เกิดปี ค.ศ. 1937

เรด กรูมส ์เกิดที่เมืองแนชวิลล์ มลรัฐเทนเนสซี ในช่วงกลางของเหตุการณ์เศรษฐกิจตกต่ำครั้งใหญ่ (The Great Depression) ในปี 1937 เขาได้เข้าศึกษ าที่สถาบันสอนศิลปะแห่งชิคาโก (Art Institute of Chicago) มลรัฐอิลลินอยส ์และ วิทยาลัยพีบอดี้ (Peabody College) ที่เมืองแนชวิลล์ มลรัฐเทนเนสซี เขาย้ายไปนิวยอร์คในปี 1956 เพื่อเข้าศึกษาที่โรงเรียนนิวเพื่อการวิจัยสังคม (New School for Social Research) กรูมส ใค้เรียนภาคฤดูร้อนที่โรงเรียนวิจิตรศิลป์ ฮานส์ ฮอฟมันน์ (Hans Hofmann School of Fine Arts) ในปี 1957 ที่เมืองโพรวินทซ์ทาวน์ มลรัฐแมสซาชูเสทส์

ในช่วงปลายของยุก 1950s และตอนต้นยุก 1960s กรูมสรังสรรก์ผลงานศิลปะให้บังเกิดขึ้นมากมายรวมถึงผลงานอันเลื่องชื่อมากที่สุดของเขาในปี 1959 ซึ่งก็คือ The Burning Building หลังจากนั้นไม่นานเขาก็ได้คิดกัน "sculpto-pictoramas" ซึ่งเป็นศิลปะสื่อผสมที่ได้กลายเป็นสัญลักษณ์ในงานศิลปะของเขาไปแล้ว ["sculpto-pictoramas" คือ งานศิลปะที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมซึ่งอยู่ในระดับสักส่วนที่ใหญ่ เขาได้เปรียบเทียบงานศิลปะนี้เข้ากับภาพสามมิติที่เกิดจากกรวางภาพหรือวัตถุลงบนพื้นหลัง งานประเภทนี้เป็นงานที่รวบรวมรูปแบบของศิลปะประชานิยม (Pop Art) และศิลปะที่มุ่งแสดงถึงความรู้สึกมากกว่าแสดงให้เหมือนจริง (Expressionism) เข้าไว้ด้วยกัน ศิลปะ sculpto-pictoramas ของเขาได้มีการใช้สื่อที่หลากหลาย] การผสมผสานศิลปะจิตรกรรมและประติมากรรมเข้าด้วยกันนี้ เป็นการกระตุ้นให้เกิดปฏิกิริยาจากผู้ชมต่อผลงานศิลปะของเขา และบ่อยครั้งที่พบว่างานศิลปะนั้นจะประกอบไปด้วยคนต่างๆ จากหลากหลายอาชีพที่มีลักษณะและสิสันแบบการ์ตูน ผลงานการจัดวางทางศิลปะที่มีความโดดเด่นมากที่สุดสองชิ้นของเขาคือ City of Chicago ในปี 1967 และ Ruckus Manhattan ในปี 1975 ได้ถูกรังสรรค์ขึ้นโดยกรูมส์และภรรยา มิมี่ กรอส ผู้ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าเป็นศิลปินโดยชอบธรรม นอกจากการผสมผสานระหว่างจิตรกรรมและประติมากรรมแล้ว กรูมส์อังได้ชื่อว่าเป็นศิลปินผู้สร้างสรรค์ศิลปะภาพพิมพ์จำนวนมาก เขาได้ทดลองเทกนิดอันหลากหลาย ประดิษฐ์แม่พิมพ์ที่ทำด้ว ยไม้ พ่นสีลงบนแบบฉลุ (stencil) การทำภาพพิมพ์กัดกรดพื้นนิ่ม และการเพิ่มเติมรายละเอียดให้ภาพพิมพ์หิน 3 มิติ

ผลงานศิลปะของกรูมส์ได้จัดแสดงอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ทวีปยุโรป ประเทศญี่ปุ่น ทั้งยังอยู่ในผลงานศิลปะสะสมในพิพิธภัณฑ์ประมาณ 39 แห่งกล่าว คือสถาบันสอนศิลปะแห่งชิกาโก (Art Institute of Chicago) มลรัฐอิลลินอยส์ พิพิธภัณฑ์แห่งศิลปะสมัยใหม่ (Museum of Modern Art) พิพิธภัณฑ์ศิลปะอเม ริกันวิทนีย์ (Whitney Museum of Art) ทั้งหมดนี้อยู่ในนิวขอร์ค และยังรวมถึงสวนพฤกษศาสตร์และพิพิธภัณฑ์ศิลปะชีควูด (Cheekwood Botanical Garden & Museum of Art) ที่แนชวิลล์ มลรัฐเทนเนสซี พิพิธภัณฑ์ศิลปะคลีฟแลนด์ มลรัฐโอโฮโอ และพิพิธภัณฑ์ศิลปะคาร์เนกี้ (Carnegie Museum of Art) เมืองพิทส์เบิร์ก มลรัฐเพนซิลเวเนีย ในปี 2003 กรูมส์ได้รับรางวัลความสำเร็จสูงสุดจาก National Academy of Design ที่นิวขอร์ค ปัจจบันนี้เขาอาศัยและทำงานศิลปะอยู่ที่นิวขอร์ค

http://en.wikipedia.org/wiki/Red_Grooms

การบอกเล่าแบบเพื่อฝันและเต็มไปด้วยจินตนาการผ่านผลงานศิลปะ Hippodrome Hardware ของเขาเป็นการให้เกียรติอุปกรณ์ต่างๆที่ใช้สร้างบ้านของคุณยาย ของกรูมส์และทั้งยังเป็นการให้เกียรติอุปกรณ์ต่างๆที่ใช้สร้างบ้านของคุณยาย ของกรูมส์และทั้งยังเป็นการให้เกียรติเครื่องมือที่ใช้ประกอบอาชีพการงานซึ่งใช้ใน Hippodrome โรงละครที่ใหญ่ที่สุดในแมนฮัตตันอีกด้วย ผลงานศิลปะดังก ล่าวได้นำไปแสดงสดเป็นละครเวทีในเบื้องต้นในปี 1972 อีกหนึ่งปีต่อมาจึงได้ถูกถ่ายทอดเป็นภาพยนตร์ การแสดงทั้งสองแขนงคังกล่าวนี้เป็นการแสดงที่สื่ออ อกมาในรูปแบบของคณะละครสัตว์ "ผมชื่นชอบอุปกรณ์ประกอบการแสดงของตัวตลกเสมอมา เช่น เหล่าบรรดารถการ์ตูนทั้งหลาย หรือ สิ่งต่างๆที่พวกเขาท "ขึ้นมาเองซึ่งไม่ได้เรียบร้อยประณีตตามแบบฉบับที่ควรจะเป็น ทุกอย่างทำให้ดูมีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อก่อให้เกิดความรู้สึกแบบล้อเลียนเสียดสี" ภาพลักษณ์ที่มีชีวิ ตชีวาและเหนือจริงของรูปเขียนสื่อผสมบรรยายให้เห็นถึงความสามารถและการกระทำที่ไม่มีทางจะเกิดขึ้นได้ของยักษ์ตนหนึ่ง ของค้อนซึ่งไม่มีใครคอยควบคุ มในการที่เกือบจะทุบกระดานที่มีรูปทรงพระอาทิตย์ให้เป็นท้องฟ้าที่ทำมาจากไม้อัดและเต็มไปด้วยมวลหมู่เมฆ ในที่นี้หมายถึงทั้งยักษ์และค้อนในฐานะที่เป็น "ผู้สร้างจักรวาล" และศิลปินในฐานะผู้สร้างเช่นกัน

I Nailed Wooden Suns to Wooden Skies (in conjunction with the film «Hippodrome Hardware»), 1972

Polymer and collage on paper, 21 ½ x 31 in.

On Loan from International Arts & Artists Hechinger Collection, Tools as Art; Gift of John and June Hechinger, Washington, D.C.

I Nailed Wooden Suns to Wooden Skies (in conjunction with the film «Hippodrome Hardware»), 1972

ศิลปะการใช้สีโพลิเมอร์และการตัดปะกระดาษและเศษวัสดุต่างๆบนกระดาษ, 54,6 x 78,7 ซม.

ขอยืมภาพจาก International Arts & Artists Hechinger Collection, Tools as Art; Gift of John and June Hechinger, วอชิงตัน ดี ซึ่.

ROBERT INDIANA | born 1928

Robert Indiana was born in New Castle, Indiana, in 1928, and changed his name from Robert Clark before moving in 1954 to New York City, where he joined the pop art movement. Drawing on commercial art approaches blended with existentialism, his distinctive imagery gradually moved toward what the artist calls «sculptural poems.» Indiana>s work often consists of bold, simple, iconic images, especially numbers and short words like «EAT,» «HUG,» and «LOVE.»

He is also known for painting the unique basketball court formerly used by the Milwaukee Bucks in that city>s U.S. Cellular Arena, with a large M shape taking up each half of the court. His 2002 aluminum sculpture in the lobby of Taipei 101, titled 1-0, uses multicolored numbers to suggest the conduct of world trade and the patterns of human life.

Since 1978 Indiana has been a resident of the island town of Vinalhaven, Maine. He appeared in Andy Warhol>s film *Eat* (1964), which is a single 45-minute shot of Indiana eating a mushroom. Indiana has also been a theatrical set and costume designer, and after the September 11, 2001 attacks on the United States, produced a series of *Peace Paintings*, which were exhibited in New York in 2004.

Indiana's best known image is the word "LOVE" in upper-case letters, arranged in a square with a tilted letter 0. This image, first created for a Christmas card for the Museum of Modern Art in 1964, was included on an eight-cent United States Postal Service postage stamp in 1973, the first of their regular series of love stamps. Infamously, Indiana failed to register the copyright for his catchy image and found it difficult to deter unauthorized use. Sculpture versions of the Indiana image have been installed at several American locations as well as in Taipei, Japan, Singapore, Spain, Canada, and Israel.

http://en.wikipedia.org/wiki/Robert_Indiana

เรด กฐมส์ | เกิดปี ค.ศ. 1937

โรเบิร์ต อินเดียนา เกิดที่เมืองนิวแคสเซิล มลรัฐอินเดียนา ปี 1928 และ ได้เปลี่ยนชื่อเป็น โรเบิร์ต คลาร์ค ก่อนที่จะย้ายไปนครนิวขอร์คในปี 1954 ที่ซึ่งเข้าได้เข้า ร่วมขบวนการศิลปะประชานิยม (Pop Art Movement) การวาดภาพเพื่อการพาณิชย์ศิลป์เป็นการเข้าไปสู่การผสมผสานกับปรัชญาอัตถิภาวะนิยม ภาพวาดที่มีลักษณะพิเศษนี้ค่อยๆเคลื่อนเข้าไปสู่สิ่งซึ่งศิลปินเรียกว่า ประติมากรรมกลอน (sculptural poem) บ่อยครั้งที่ผลงานของอินเดียนาประกอบไปด้วยภาพสัญลักษณ์ ที่โดดเด่น เรียบง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวเลขและคำสั้นๆ เช่น ซEATป ซHUGป และ ซLOVEป อินเดียนายังเป็นที่รู้จักจากงานทาสีสนามบาสเก็ตบอลในสนามกี พา U.S. Cellular Arena ของเมืองที่ทีมมิลวอกี บัคส์ (Milwaukee Bucks) เคยใช้ โดยทาสีรูปอักษร M ขนาดใหญ่ในแต่ละครึ่งของสนาม ผลงานประติมากรรมของเขาในปี 2002 ที่ทำจากอะลูมิเนียมที่มีชื่อว่า 1-0 ตั้งอยู่ในลีอบบี้ของอาการไทเป 101 ใช้ตัวเลขที่มีหลากหลายสีสันเพื่อแสดงถึงกิจการค้าในโลกและรูปแบบของชีวิตมนุษย์

นับจากปี 1978 อินเดียนาได้อาศัยอยู่ที่เมือง วินอลเฮเวน (Vinalhaven) ซึ่งเป็นเมืองที่อยู่บนเกาะของรัฐเมน เขาได้ไปปรากฎตัวในภาพยนตร์เรื่อง Eat (1964) ของแอนดี้ วอร์ฮอล์ ซึ่งเป็นฉากที่อินเดียนากำลังกินเห็ดรวดเดียวอยู่เป็นเวลา 45 นาที เขายังเป็นผู้ออกแบบเสื้อผ้าและอุปกรณ์ประกอบฉากอีกด้วย และหลังจา กเหตุการณ์วินาศกรรมวันที่ 11 กันยายน 2001 เขาได้สร้างสรรค์ชุดภาพเขียนเรื่อง Peace Paintings ซึ่งได้ออกแสดงในปี 2004 ที่นิวยอร์ค

ผลงานศิลปะที่มีชื่อเสียงที่สุดของอินเดียนาคือ งานศิลปะที่เป็นตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ "LOVE" ซึ่งได้จัดวางให้อยู่ในกรอบสี่เหลี่ยมโดยมีจุดเด่นอยู่ที่ตัวอักษร O ซึ่งเอียงอยู่ ในเบื้องต้นงานศิลปะนี้ถูกสร้างในปี 1964 สำหรับใช้ในบัตรอวยพรวันคริสต์มาสของพิพิธภัณฑ์ศิลปะสมัยใหม่ (Museum of Modern Art) และต่อมาในปี 1973 ได้ถูกนำไปใช้กับควงตราไปรษณียากรราคา 8 เซนต์ของบริการไปรษณีย์แห่งประเทศสหรัฐอเมริกา (USPS) ซึ่งเป็นชุดควงตราไปรษณียากร LOVE ชุดแรกของ USPS น่าเสียดายที่อินเดียนาไม่ได้จดลิขสิทธิ์ผลงานศิลปะที่ง่ายต่อการจดจำและเป็นที่รู้จักชิ้นนี้ ทั้งยังพบว่าเป็นการยากที่จะขัดขวางการนำผลงานศิลปะของเขาไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาตอีกด้วย ประติมากรรมต่างๆของอินเดียนาได้รับการตั้งแสดงอยู่ในหลายๆสถานที่ในประเทศสหรัฐอเมริกา ใทเป ญี่ปุ่น สิงคโปร สเปน แคนาดา และอิสราเอล

http://en.wikipedia.org/wiki/Robert_Indiana

ROBERT INDIANA | เรด กรูมส

Terre Haute, 1960 Oil on canvas, 62 % x 39 %6 in. From the Collection of the Indiana State Museum and Historic Sites, Indianapolis, Indiana

Terre Haute, 1960 ศภาพสีน้ำมันบนผืนผ้าใบ, 159,7 x 100,5 ชม. จากภาพสะสมของ Indiana State Museum and Historic Sites เมืองอินเดียนาโปลิส มลรัฐอินเดียนา

JAMES SPENCER RUSSELL | 1915-2000

James Spencer Russell was born in Monticello, Indiana, in 1915, but spent most of his life in New York City. He studied with Raymond Johnson at the University of New Mexico, where he received his Bachelors of Fine Art degree, and with Donald Oenslager at Yale University, New Haven, Connecticut, where he received his Masters of Fine Art degree. He exhibited work all across the United States, and was considered a pioneer of set design for conversion to color television, working at NBC Television. His one-man shows of watercolors and drawings resulted in the inclusion of pieces in the movies *Midnight Cowboy* and *John and Mary*. An avid jazz fan, he had work on the cover of Chico Freeman>s album titled Chico. Russell exhibited at the American Federation of the Arts, New York City, the Rhode Island School of Design in Providence; and at Southern Illinois University, before retiring to Kewanna, Indiana. He died in 2000.

www.indianamuseum.org

เจมส์ สเปนเซอร์ รัสเซลล | 1915-2000

เจมส์ สเปนเซอร์ รัสเซลล์ เกิดที่เมืองมอนติเซลโล มลรัฐอินเดียนา ในปี 1915 แต่ใช้ชีวิตส่วนใหญ่ที่นครนิวยอร์ค เขาศึกษากับ เรย์มอนค์ จอห์นสัน ที่มหาวิท ยาลัยนิวเม็กซิโก (University of New Mexico) ที่ซึ่งเขาสำเร็จการศึกษาระคับศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต นอกจากนั้นเขายังได้เข้าศึกษากับ โคนัลค์ อูนสเล็จเจอร์ (Donald Oenslager) และสำเร็จการศึกษาระคับศิลปกรรมศาสตร์มหาบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเยล (Yale University) เมืองนิว ฮาเวน รัฐคอนเน็กติคัต รัสเซลล์ได้แสดงงานศิลปะของเขาทั่วประเทศสหรัฐอเมริกาและได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้บุกเบิกในการปรับเปลี่ยนการทำงานออกแบบที่มีการกำหนดแบบแผนเป็นการทำงานที่สถานีโทรทัศน์สี NBC และเป็นเจ้าของผลงานสีน้ำและลายเส้นที่ถูกนำไปแสดงในภาพยนตร์เรื่อง Midnight Cowboy และ John and Mary ในฐานะที่รัสเซลล์เป็นผู้ที่ชื่นชอบเพลงแจ๊สและมีนิสัยกระตือรือร้นมากคนหนึ่ง เขาได้ทำปกให้อัลบั้ม Chico ของ ชิโก ฟรีแมน รัสเซลล์ได้จัดแสดงผลงานศิลปะของเขาที่ American Federation of the Arts ในนครนิวยอร์ค Rhode Island School of Design ที่เมืองโพรวิเดนซ์ และ Southern Illinois University ก่อนที่จะเกษียณอายุไปพักอาศัยอยู่ใน เควานนา มลรัฐอินเดียนา เขาถึงแก่กรรมเมื่อปี 2000

www.indianamuseum.org

JAMES SPENCER RUSSELL | เจมส์ สเปนเซอร์ รัสเซลล

Untitled (man sitting on a chair), 1955-1965

Oil on board, 26 1/8 x 32 1/8 in.

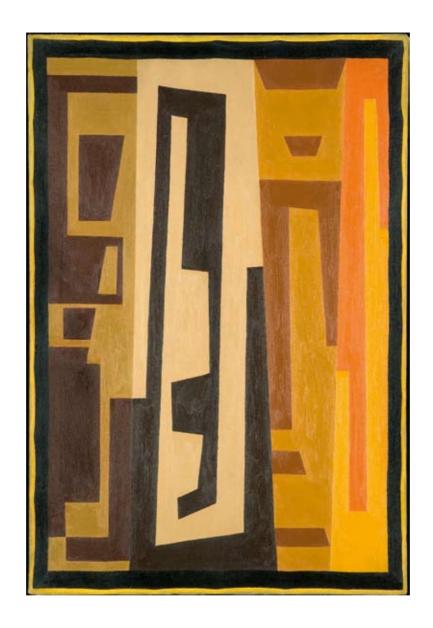
From the Collection of the Indiana State Museum and Historic Sites, Indianapolis, Indiana; Donated by Dr. Steven Conant in Memory of Mrs. H.L. Conant and Miss Joan D. Weisenberger

Untitled (man sitting on a chair), 1955-1965

ภาพสีน้ำมันบนแผ่นกระดาน, 66,4 x 81,6 ซม.

จากภาพสะสมของ Indiana State Museum and Historic Sites เมืองอินเคียนาโปลิส มลรัฐอินเคียนา บริจาคโดย Dr. Steven Conant เพื่อเป็นการไว้อาลัยให้แค่ Mrs. H.L. Conant และ Miss Joan D. Weisenberger

JAMES SPENCER RUSSELL | เจมส์ สเปนเซอร์ รัสเซลล

Untitled (orange and tan abstract), 1940-1949

Oil on canvas, 30 % x 20 $^{11}\!/_{6}$ in. From the Collection of the Indiana State Museum and Historic Sites, Indianapolis, Indiana

Untitled (orange and tan abstract), 1940-1949

ภาพสีน้ำมันบนผืนผ้าใบ, 77,8 x 52,5 ซม.

จากภาพสะสมของ Indiana State Museum and Historic Sites เมืองอินเคียนาโปลิส มลรัฐอินเคียนา

KURT VONNEGUT, JR. | 1922-2007

Kurt Vonnegut, Jr. was born in Indianapolis, Indiana, in 1922, to fourth-generation German-American parents, son and grandson of architects in the Indianapolis firm Vonnegut & Bohm. He graduated from Shortridge High School in Indianapolis, and later attended Butler University in Indianapolis for a short time before transferring to Cornell University, Ithaca, New York, where he studied biochemistry and worked for the student newspaper. During World War II, Vonnegut fought in the Army, was taken prisoner of war, and was awarded a Purple Heart for having been wounded in the Battle of the Bulge. His war experience, along with the suicide of his mother in 1944 on Mother's Day, had a profound impact on his work. He is a distinguished author of books such as *Breakfast of Champions* and *Slaughterhouse-Five*. After the war, he attended the University of Chicago, Illinois, which eventually awarded him a Master's degree in 1971 for his novel, *Cat's Cradle*. Vonnegut died at the age of eighty-four in New York City from complications resulting from a fall at his home.

Vonnegut's work as a visual artist began with creating his own illustrations for *Slaughterhouse-Five* and developed with *Breakfast of Champions*, which included numerous felt-tip drawings. From 1993 onward, he collaborated with artist Joe Petro III on a range of silkscreen prints. He also created an album cover for the band Phish called *Hook Line and Sinker*, which is currently on view at the Rock and Roll Hall of Fame. Critic Peter Reed has commented: "Less familiar than the fiction, however, are Vonnegut's creations in the graphic arts. These reveal the same postmodern heterogeneity, the fantastic and the mundane, sentiment and irony, humor and melancholy."

http://en.wikipedia.org/wiki/Kurt_Vonnegut http://www.vonnegut.com/

เคิร์ต วันเนกัต, จูเนียร์ | 1922-2007

เคิร์ต วันเนกัต, จูเนียร์ เกิดที่เมืองอินเดียนาโปลิส มลรัฐอินเดียนาในปี 1922 บิดามารดาของเขาเป็นชาวเยอรมัน-อเมริกันรุ่นที่สี่ เขาเป็นลูกชายและหลานชา ยของเหล่าสถาปนิกแห่งบริษัท Indianapolis firm Vonnegut & Bohm วันเนกัตสำเร็จการศึกษาจาก โรงเรียนมัธยมปลายชอร์ทริจ (Shortridge High School) ในเมืองอินเดียนาโปลิสเป็นระยะเวลาสั้นๆ (Butler University) ก่อนที่จะย้ายไป ศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยคอร์เนลล์ เมืองอิทาคา รัฐนิวยอร์ค ที่ซึ่งเขาได้ศึกษาเคมีวิทยาและทำงานกับหนังสือพิมพ์ที่จัดทำกันในหมู่นักศึกษา ในช่วงสงคราม โลกครั้งที่สอง วันเนกัตได้เข้าร่วมสู้รบกับกองทัพ ถูกจับเป็นเชลยศึก และ ได้รับหรียญกล้าหาญเพอร์เพิล ฮาร์ท จากการได้รับบาดเจ็บในการสู้รบ Battle of the Bulge ประสบการณ์ในเรื่องสงครามตามมาด้วยอัตวินิบาตกรรมของมารดาของเขาในวันแม่ในปี 1944 มีอิทธิพลอย่างล้ำลึกต่อผลงานศิลปะของวันเนกัต เขาเป็นนักประพันธ์หนังสือที่มีชื่อเสียงโดดเด่นเป็นอย่างมาก เช่น Breakfast of Champions และ Slaughterhouse-Five หลังจากสงครามได้ผ่านพ้นไป เขาได้ เข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัย ชิคาโก (University of Chicago) มลรัฐอิลลินอยส์ ซึ่งในที่สุดเขาก็ได้รับปริญญามหาบัณฑิตในปี 1971 จากนวนิยายของเขาเรื่อง Cat's Cradle วันเนกัตเสียชีวิตเมื่ออายุ 84 ที่นิวยอร์คจากโรคแทรกซ้อนต่างๆ หลังจากการหกล้มที่บ้านของเขาเอง

วันเนกัตในฐานะศิลปินทัศนศิลป์ได้เริ่มสร้างสรรค์งานศิลปะโดยการวาดภาพประกอบสำหรับหนังสือของเขาเรื่อง Slaughterhouse-Five และต่อมาก็ได้วาด ภาพประกอบสำหรับหนังสือเรื่อง Breakfast of Champions ซึ่งประกอบไปด้วยภาพวาดมากมายที่วาดจากปากกาเมจิก นับตั้งแต่ปี 1993 เป็นต้นมา เขาได้ท ำงานศิลปะซิลค์สกรีนร่วมกับศิลปินชื่อ โจ เปโตร III วันแนกัตได้ทำปกอัลบั้ม Hook Line and Sinker ให้แก่วง Phish ซึ่งยังสามารถหาชมได้ที่ Rock and Roll Hall of Fame ในปัจจุบัน นักวิจารณ์ชื่อ ปีเตอร์รีค ได้แสดงความเห็นไว้ว่า "ผลงานด้าน กราฟิกอาร์ตของวันเนกัตเป็นที่รู้จักน้อยกว่างานด้านบันเทิงคดีของเขา แต่ก็เผยให้เห็นถึงการผสมผสานของสิ่งที่แตกต่างกันในยุคโพสต์โมเดิร์น (Postmodern) การผสมผสานระหว่างความน่าอัสจรรย์กับความจำเจ ความรู้สึกและก ารประชดประชัน อารมณ์ขันและความเศร้าโสก"

> http://en.wikipedia.org/wiki/Kurt_Vonnegut http://www.vonnegut.com/

I DON'T KYOW
WHAT IT IS
ABOUT HOOSIERS.
BUT WHEREVER YOU
GO
THERE IS ALWAYS
A HOOSIER
DOING SOMETHINGYERY IMPURTANT
THERE.

Confetti #19, 2004

One color silkscreen print on white Coventry cotton paper, 15 x 11 in. Copyright 2007 Origami Express LLC, Kurt Vonnegut and Joe Petro III, Lexington, Kentucky

Confetti #19, 2004

ภาพจากการทำซิลค์สกรีนสีเดียว พิมพ์ลงบนกระคาษที่ทำจากฝ้ายสีขาวจากเมืองโคเวนทรี่ (Coventry), 38,1 x 27,9 ซม. สงวนลิขสิทธิ์ ปี 2007 Origami Express LLC, Kurt Vonnegut และ Joe Petro III เมืองเล็กซิงตัน รัฐเคนตั๊กกี้ Confetti #8, 2004

One color silkscreen print on white Coventry cotton paper, 15 x 11 in. Copyright 2007 Origami Express LLC, Kurt Vonnegut and Joe Petro III, Lexington, Kentucky

Confetti #8, 2004

ภาพจากการทำซิลค์สกรีนสีเดียว พิมพ์ลงบนกระดาษที่ทำจากฝ้าย สีขาวจากเมืองโคเวนทรี่ (Coventry), 38,1 x 27,9 ซม. สงวนลิขสิทธิ์ ปี 2007 Origami Express LLC, Kurt Vonnegut และ Joe Petro III เมืองเล็กซิงตัน รัฐเคนตั๊กกี้

WHERE DO I GET MY IDEAS FROM?
YOU MIGHT AS WELL HAVE ASKED
THAT OF BEETHOVEN. HE WAS
GOOFING AROUND IN GERMANY
LIKE EVERYBODY ELSE, AND
ALL OF A SUDDEN THIS STUFF
CAME GUSHING OUT OF HIM.
IT WAS MUSIC.
I WAS GOOFING AROUND LIKE
EVERYBODY ELSE IN INDIANA,
AND ALL OF A SUDDEN STUFF
CAME GUSHING OUT. IT WAS
DISGUST WITH CIVILIZATION.

Confetti #4, 2004

One color silkscreen print on white Coventry cotton paper, 15 x 11 in. Copyright 2007 Origami Express LLC, Kurt Vonnegut and Joe Petro III, Lexington, Kentucky

Confetti #4, 2004

ภาพจากการทำซิลค์สกรีนสีเดียว พิมพ์ลงบนกระดาษที่ทำจากฝ้ายสีขาวจากเมืองโคเวนทรี่ (Coventry), 38,1 x 27,9 ซม. สงวนลิขสิทธิ์ ปี 2007 Origami Express LLC, Kurt Vonnegut และ Joe Petro III เมืองเล็กซิงตัน รัฐเคนตั๊กกี้

Purple Heart, 1997

Seven color silkscreen on Conventry deckle edge cotton paper, 24 x 18 in. Copyright 2007 Origami Express LLC, Kurt Vonnegut and Joe Petro III, Lexington, Kentucky

Purple Heart, 1997

ภาพจากการทำซิลค์สกรีนเจ็ดสี พิมพ์ลงบนกระคาษที่ทำจากฝ้ายเมืองโคเวนทรี่ (Coventry) และมีขอบกระคาษเป็นรอยขรุจระ, 61 x 45,7 ซม. สงวนลิขสิทธิ์ ปี 2007 Origami Express LLC, Kurt Vonnegut และ Joe Petro III เมืองเล็กซิงตัน ัฐเคนตั๊กกี้

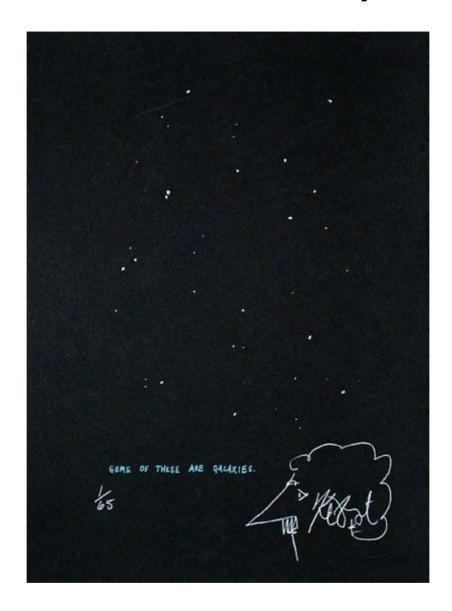

Self-Portrait #1 with Yellow Hair, 1995

Silkscreen on paper, 37 $\frac{5}{16}$ x 29 $\frac{3}{5}$ in. From the Collection of the Indiana State Museum and Historic Sites, Indianapolis, Indiana; Donated by Ann Stack

Self-Portrait #1 with Yellow Hair, 1995

ภาพจากการทำซิลค์สกรีน พิมพ์ลงบนกระคาษ, 94,8 x 75,2 ซม. จากภาพสะสมของ Indiana State Museum and Historic Sites เมืองอินเดียนาโปลิส มลรัฐอินเดียนา บริจาคโดย แอนน์ สแตคค

Some of These Are Galaxies, 2006

Two color silkscreen on black Rising Stonehenge deckle edge cotton paper; signed and numbered with a self-portrait in white pencil by the artist, 15 x 11 in.

Copyright 2007 Origami Express LLC, Kurt Vonnegut and Joe Petro III, Lexington, Kentucky

Some of These Are Galaxies, 2006

ภาพจากการทำชิลค์สกรีนสองสี พิมพ์ลงบนกระคาษ Rising Stonehenge สีคำที่ทำจากฝ้ายและมีขอบกระคาษเป็นรอยขรุขระ ได้มีการลงชื่อและหมายเลขกำกับ โดยศิลปินได้วาคภาพตนเองด้วยคินสอสีขาวไว้ด้วย, 38,1 x 27,9 ซม. สงวนลิขสิทธิ์ ปี 2007 Origami Express LLC, Kurt Vonnegut และ Joe Petro III เมืองเล็กซิงตัน รัฐเคนตั๊กกี้

JOEL WASHINGTON | born 1960

Joel Washington was born in Indianapolis, Indiana, in 1960, and moved to Bloomington, Indiana, in 1975. A self-taught artist, he was inspired to be an animator and later a painter after viewing The Beatles' landmark film, *Yellow Submarine*, as a child. In particular, he was drawn to its use of color and graphic design. This movie, along with the entire 1960s era and such artists as Andy Warhol, Peter Max, LeRoy Neiman, and Roger Dean, continues to influence him. To date, he is engaged in five bodies of work, including one that features large acrylic pop renditions of various jazz and other musicians. Kirk has built a local reputation for his artwork: he has had several solo exhibitions at the Neal Marshall Black Cultural Center and Tutto Bene Gallery, among other venues, and his work has been purchased by Indiana University, the Indiana Memorial Building, and the Laughing Planet. He has also created work on commission for the University of North Carolina at Chapel Hill, and Indiana University musician and teacher Dave Baker.

www.indianamuseum.org

โจเอล วอชิงตัน | เกิดปี ค.ศ. 1960

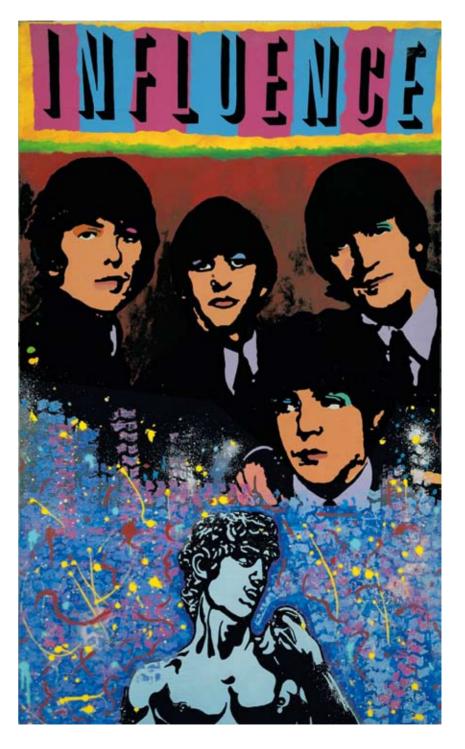
โจเอล วอชิงตัน เกิดที่เมืองอินเดียนาโปลิส มลรัฐอินเดียนาปี 1960 และย้ายไปทำนักอยู่ที่เมืองบลูมิงตัน มลรัฐอินเดียนาในปี 1975 ศิลปินผู้นี้ได้เรียนรู้และฝึกฝนศิลปะด้วยตัวเอง หลังจากได้ชมภาพยนตร์เรื่องสำคัญของวงคนตรีเคอะบีเทิลส์ (The Beatles) เรื่อง Yellow Submarine เมื่อตอนเป็นเด็ก เขาก็เกิดแรงบันดาล ใจที่จะเป็นนักวาดการ์ตูนและเป็นจิตรกรในเวลาต่อมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเขาหลงใหลในการใช้สีและการออกแบบงานกราฟฟิกเป็นอย่างมาก ภาพยนตร์เรื่องนี้ และช่วงคริสต์ทศวรรษ 1960 ที่มีศิลปินผู้ช่ำชองได้แก่ แอนดี้ วอร์ฮอล์ ปีเตอร์ แมกซ์ เลอรอย นีแมน และ โรเจอร์ ดีน ได้มีอิทธิพลต่องานศิลปะของเขาเป็นอย่างมาก ในปัจจุบัน วอชิงตันสนใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะห้าประเภท และหนึ่งในนั้นเป็นผลงานประเภทอะครีลิคขนาดใหญ่เกี่ยวกับศิลปินแจ๊สและ นักดนตรีคนอื่นๆ ผลงานศิลปะของเกิร์คได้สร้างชื่อเสียงในระดับท้องถิ่นให้เขา เขามีนิทรรศการผลงานเดี่ยวของตัวเองหลายครั้งทั้งที่ Neal Marshall Black Cultural Center และ Tutto Bene Gallery ทั้งนี้จากการแสดงนิทรรศการศิลปะที่เกิดขึ้นหลายครั้ง มหาวิทยาลัยอินเดียนา (Indiana University) อาคารอนุสรณ์แห่งรัฐอินเดียนา (Indiana Memorial Building) และ Laughing Planet ได้แสดงความสนใจชื่องานศิลปะของเขา เกิร์คยังได้รับจ้างผลิตผลงานศิลปะให้แก่ มหาวิทยาลัยอินเดียนา

www.indianamuseum.org

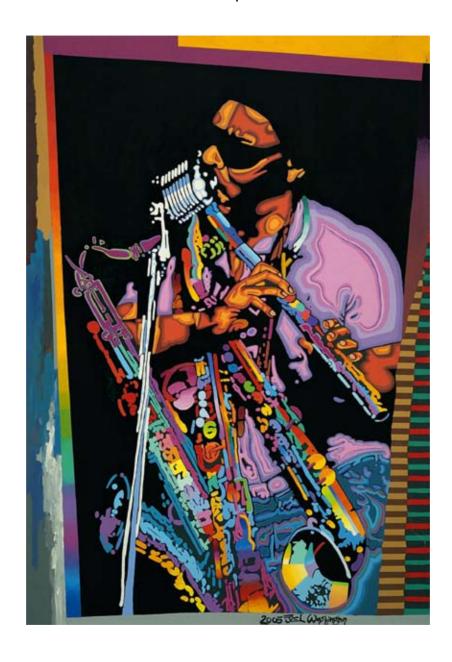
Jimi Hendrix, 1997 Acrylic on canvas, 72 x 48 in. Courtesy of the artist, Bloomington, Indiana

Jimi Hendrix, 1997 ภาพเขียนสีอะครีถิค บนผืนผ้าใบ, 182,9 x 121,9 ซม. เอื้อเฟื้อภาพโดยศิลปิน จากเมืองบลูมิงตัน มลรัฐอินเดียนา

Beatles (Influence), 1997 Acrylic on canvas, 72 x 48 in. Courtesy of the artist, Bloomington, Indiana

Beatles (Influence), 1997 ภาพเขียนสีอะครีลิก บนผืนผ้าใบ, 182,9 x 121,9 ซม. เอื้อเฟื้อภาพโดยศิลปิน จากเมืองบลูมิงตัน มลรัฐอินเดียนา

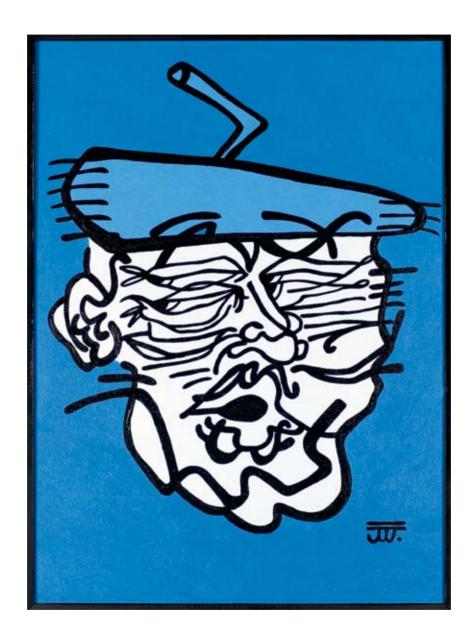

Rahsaan Roland Kirk, 2005

ภาพเขียนสีอะครีลิค บนผืนผ้าใบ, 182,9 x 121,9 ซม. เอื้อเฟื้อภาพ โดยศิลปิน จากเมืองบลูมิงตัน มลรัฐอินเดียนา

Eric Dolphy, 2007 ภาพเขียนสีอะครีลิค บนผืนผ้าใบ, 91,4 x 61 ซม. เอื้อเฟื้อภาพโดยศิลปิน จากเมืองบลูมิงตัน มลรัฐอินเดียนา

Jazz Man, 2000-2006 Acrylic on canvas, 28 $^3\!\!/\!\!\!4$ x 22 $^5\!\!/\!\!\!4$ in. From the Collection of the Indiana State Museum and Historic Sites, Indianapolis, Indiana

Jazz Man, 2000-2006 ภาพเขียนสีอะครีลิค บนผืนผ้าใบ, 73 x 57,5 ซม. จากภาพสะสมของ Indiana State Museum and Historic Sites เมืองอินเดียนาโปลิส มลรัฐอินเดียนา

ACKNOWLEDGMENTS

ขอขอบคุณ

Washington

Anne Johnson, Director, ART in Embassies Program
Sarah Tanguy, Exhibition Curator
Jamie Arbolino, Registrar
Marcia Mayo, Senior Editor and Publications Project Coordinator
Sally Mansfield, Editor
Amanda Brooks, Imaging Manager

มลรัฐวอชิงตัน

แอนน ์จอห[์]นสัน, ผู้อำนวยการโครงการศิลปะในสถานเอกอัครราชทูต ซาร่าห ๋แทงกาย, ภัณฑารักษ์นิทรรศการศิลปะ เจมี อารโบลิโน, นายทะเบียน มาร์เซีย เมโย, บรรณาธิการอาวุโสและผู้ประสานงานโครงการสื่อสิ่งพิมพ์ แซลลี่ แมนสฟิลค์, บรรณาธิการ อแมนด้า บรูคส์, ผู้จัดการคูแลภาพลักษณ์

Bangkok

กรุงเทพมหานคร

Vienna

Nathalie Mayer, Graphic Designer

Published by the ART in Embassies Program U.S. Department of State, Washington, D.C. Avril 2008